

Her Yemin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Şubat 2020

Uğuldayan yasın derdindeyim Rabbim
İlahi Aşka imanla yüklediğim telaşla
Yürüdüğüm kabrime:
Sevdiğim kadar hayatı
Kardığım dünde saklı maziden
Payıma düşen gölgeyi ve güneşi
Edimlerde de bir bir ıskaladığım
Mutluluk dahi evhamlı bir yolculuk
Kâh kaybolduğum
Kâh sevdiklerimin yüreğine yumulduğum.

Telaşlı bir yıldızım:
Adımın izinde bir revnak gül'üm
Baltaladığım kadar kabrime dönük yüzüm
Elemle iştiğal şu mahzun gönül.

Arım, andım, amacım, şiarım:
Kimi zaman yolda düşüp kala kaldığım:
Bir başıma şevkle her nasılsa
Acılara b/andığım şu rahle elbet güzergâhım:
Yere göğe minnet edip
Çıkmamak adına sözünden Rabbimin
Kurda kuşa yem olan sevgiden nasıl da alacaklıyım.

Aşkın hilali bayrağında
Dertop olmuş yüreğin künyesi dizelerde
Aşkın mağdur rüzgârı elbet saklı edimlerde ki;
B/ölücü mevsim
Taşkın hüznün bölük pörçük kendini sevmekle mükellef
Derinden duyduğum iman gücü ve hüznün.

Balyalarca umudu yitirdim dün:
Dingim bir ömrün hayalini kursam da günbegün
Ölüme serkeş bir itaat;
Sevdaya yanlış tezahürat yükleyen iblisin de peşinde

Meali yüregimin kefilim derinlere
Tekabül ettiğim kaç sayfa mevsimsiz tükeniş ise
Sefasını filan da sürmedim hani ömrün.

Kanaviçe yüklü sefil benlik:
Ellerimde titrek bir rüzgâr darmaduman;
Kıyım
Uğradığım makul bir gölgeden de yok farkım:
İzahı varsa yoksa aşka muadil;
Kürediğim zeminde yanlışlarıma serzenişim
Kalp gözünde yanan bir çiçek
Sarmalında hidayetin
Meylettığım her yemin kabrime uzanan
Dokunaklı sevdam
Yalandan uzak fermanım ve kavruk fıtrat:
Tünediğim her şiir ve her yürek
Eksikliğini de vermesin Rabbim.

Elimden gelen hepi topu bu
Varlığım töhmet yüklense de
Aşkın cübbesi ve cüssesi neşriyatında yalnızlığın
Sabra ve şükre dönük yüzünde ömrün.